

Sygn. akt: I C 289/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Lidia Merska
Protokolant:	Justyna Koleśnik-Matelak

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2019 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa P. S.

przeciwko P. (...)

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego P. (...)z siedzibą w W. na rzecz powoda P. S. kwotę 3860,85 zł (trzy tysiące osiemset sześćdziesiąt złotych 85/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23.04.2017 roku do dnia zapłaty.
2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1111 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Lidia Merska

Sygn. akt I C 289/19

UZASADNIENIE

Powód P. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. (...) w W. kwoty 3.860,85 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 23.04.2017 r. do dnia zapłaty. Nadto domagał się zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Twierdził, iż na skutek kolizji drogowej uszkodzeniu uległ stanowiący własność J. Z. pojazd marki V., nr rej. (...). Sprawca kolizji posiadał zawartą z pozwanym umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Powód podał, iż w procesie likwidacji szkody ze względu na potrzebę korzystania z pojazdu w sprawach dnia codziennego poszkodowany wynajął od powoda pojazd zastępczy C. (...). Następnie w dniu 01 grudnia 2016r zawarł z powodem jako cesjonariuszem umowę cesji prawa do zwrotu kosztów z tytułu najmu pojazdu zastępczego od pozwanego

Wskazał, że powód wystąpił do pozwanego z roszczeniem zapłaty kosztów pojazdu zastępczego w kwocie 5.220 zł, za okres 29 dni najmu pojazdu po stawce 180 zł brutto za dobę. Ubezpieczyciel likwidujący szkodę przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 1.359,15 zł, weryfikując stawkę najmu pojazdu zastępczego do kwoty 104,55 zł i okres najmu z 29 do 13 dni. Wniesionym pozwem powód dochodzi różnicy między kwotą 5.220 zł, a wypłaconą przez pozwanego.

Pozwane P. (...) z siedzibą w W. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosło o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Pozwany podał, że szkoda likwidowana była przez (...) S.A. i w jego ocenie przyznane odszkodowanie w całości wyczerpało roszczenie o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego. Powód nie wykazał, że zastosowana przez niego stawka była stawką rynkową, a nadto, że istniała konieczność najmu pojazdu zastępczego dłużej niż przez 13 dni. tj. do dnia w którym poszkodowany miał możliwość odebrania odszkodowania za uszkodzenie pojazdu z banku.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 16 listopada 2016 r., doszło do kolizji pojazdu marki V. (...) nr rej. (...) kierowanego przez J. Z. oraz pojazdu marki O., którym kierował sprawca zdarzenia, który posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego w A. I. A/S z siedzibą w Danii.

(okoliczności bezsporne; pismo k. 35v, **dowód:** zgłoszenie roszczenia k. 19 -20, zeznania J. Z. k. 75 – 76).

Po zdarzeniu w dniu 1 grudnia 2016r. J. Z. zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego marki C. (...), nr rej. (...). Strony ustaliły, iż stawka dobową najmu pojazdu wyniesie 180,00 zł brutto. W tym samym dniu wierzytelność przysługującą J. Z. w stosunku do pozwanego z tytułu zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego poszkodowany A. zbył na rzecz powoda. Czynsz najmu pojazdu zastępczego w okresie od dnia 01.12.2016 r. do dnia 30.12.2016 r. kiedy to nastąpił zwrot pojazdu przez poszkodowanego, wyniósł 5.220 zł.

(**dowód:** umowa najmu k. 10, umowa cesji wierzytelności k. 12 – 13, potwierdzenie zwrotu pojazdu k. 11, faktura VAT wraz z załącznikiem k. 14-16).

W toku postępowania likwidacyjnego szkodę w pojeździe J. Z. zakwalifikowano jako całkowitą oraz przyznano poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 2.400 zł. Z tytułu najmu pojazdu zastępczego ubezpieczyciel przyznał zwrot kosztów w kwocie 1.359,15 zł korygując dobową stawkę najmu pojazdu do kwoty 104,55 zł. Za zasadny czas najmu pojazdu zastępczego uznano okres 13 dni. Uzasadniając skrócenie okresu za który należne było odszkodowanie z tytułu kosztu najmu pojazdu zastępczego pozwany podał, że od dnia 14 grudnia 2016r. odszkodowanie było dostępne do odbioru w kasie banku, którego J. Z. jednakże nie odebrał i dopiero po otrzymaniu decyzji wskazał swój numer konta bankowego na które zostało ono przekazane i było dostępne od dnia 22 grudnia 2016r. Ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania w pozostałym zakresie, mimo złożenia reklamacji.

(okoliczności bezsporne, pismo k. 20, **dowód** : decyzja k. 17, zgłoszenie roszczenia k. 19 – 20, wiadomość k. 18).

Poszkodowany J. Z. w czasie zdarzenia nie posiadał innych samochodów osobowych oprócz tego, który brał udział w kolizji. Wymieniony mieszkał wówczas w miejscowości K. oddalanej ok. 12 km od G.. W wyniku tego zdarzenia drogowego doznał między innymi wieloodłamowego złamania rzepki prawej, złamania dwukostkowego goleni prawej bez przemieszczania odłamów i wieloodłamowego złamania żuchwy. W okresie najmu pojazdu zastępczego poszkodowany korzystał z rehabilitacji oraz konsultacji lekarskich w G., na które zawożony był samochodem zastępczym przez żonę.

(dowód: zeznania świadka J. Z. k. 75 – 76, dokumentacja medyczna k. 72 – 74v).

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie w całości.

Ustalenia faktyczne w sprawie opierały się na okolicznościach, które nie były przedmiotem sporu między stronami, a także w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości. Dotyczy to w szczególności okoliczności zdarzenia, które spowodowało szkodę, w tym winy za jego spowodowanie, która leżała po stronie osoby ubezpieczonej od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego w pozwanej spółce. Pozwany bowiem, tak w toku postępowania likwidacyjnego, jak i w niniejszym postępowaniu, nie kwestionował swojej odpowiedzialności za szkodę, którą wskutek tego zdarzenia

poniósł J. Z.. Nie negował również ważności i skuteczności umowy cesji przedmiotowej wierzytelności na powoda zawartej dnia 01.12.2016 r. Spór pomiędzy stronami sprowadzał się natomiast do ustalenia zakresu obowiązku odszkodowawczego spoczywającego na stronie pozwanej, a w szczególności rozstrzygnięcia według jakich stawek winien nastąpić najem pojazdu zastępczego oraz na jaki okres czasu.

Podstawy odpowiedzialności pozwanego za szkodę w zakresie będącym przedmiotem sprawy zawarte są w art. 436 § 1 k.c. w związku z art. 822 i nast. k.c. oraz przepisach ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, U. (...) (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 473). W myśl artykułu 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Art. 34 ust. 1 przytoczonej wyżej ustawy stanowi natomiast, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia, przy czym zgodnie z art. 36 ust. 1 zd. 1 odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

W tym kontekście należy wskazać, iż zgodnie z ogólnymi zasadami odpowiedzialności odszkodowawczej sprawca szkody ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (art. 361 § 1 k.c.). Regułą jest zasada pełnego odszkodowania. Powinno ono bowiem przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę.

Utrwalony w orzecznictwie jest pogląd, zgodnie z którym na szkodę majątkową, do której naprawienia zobowiązany jest ubezpieczyciel, nie składa się jedynie koszt naprawy uszkodzonego pojazdu, ale również koszt wynajmu pojazdu zastępczego w zakresie, w jakim pozostaje on w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2003 r., IV CKN 1916/00, uchwała Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11). Należy powtórzyć za Sądem Najwyższym (wyrok z dnia 8 września 2004 r., IV CK 672/03), iż „normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego, nie tylko w sytuacji jego uszkodzenia ale również zniszczenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu”. Wynika z tego, iż poszkodowanemu przysługuje roszczenie, jeżeli w związku z uzyskaniem pojazdu zastępczego w jego majątku powstał uszczerbek. Nie ulega wątpliwości, iż utrata możliwości korzystania z pojazdu wskutek jego zniszczenia bądź naprawy implikuje konieczność najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy lub zakupu innego pojazdu, co prowadzi do powstania uszczerbku w majątku poszkodowanego. W sytuacji gdyby do kolizji nie doszło, poszkodowany nie poniósłby bowiem dodatkowych kosztów związanych z najmem pojazdu.

Za szkodę podlegającą naprawieniu przez ubezpieczyciela można uznać jednak tylko koszty niezbędne, ekonomicznie uzasadnione i rzeczywiście poniesione przez poszkodowanego na najem pojazdu zastępczego. Świadczenie ubezpieczyciela ma bowiem charakter odszkodowawczy i nie powinno przewyższać wysokości poniesionej szkody. W orzecznictwie podnosi się, iż w każdym przypadku ocenić należy, czy wydatek był niezbędny dla korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka transportowego, gdyby mu szkody nie wyrządzono (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 października 2015 r., I ACa 185/15).

Należy wskazać, iż koszty niezbędne oraz ekonomicznie uzasadnione stanowią wydatki na najem pojazdu o podobnej klasie do pojazdu uszkodzonego poniesione w oparciu o stawki czynszu, które obowiązują na danym rynku lokalnym. Sąd w niniejszej sprawie w całości podziela pogląd wyrażony przez Sąd Okręgowy w Olsztynie w wyroku z dnia 13 stycznia 2015 r., IX Ca 852/14, zgodnie z którym możliwość korzystania z samochodu zastępczego o standardzie zbliżonym do uszkodzonego mieści się w zakresie znaczeniowym pojęcia normalnych następstw działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

W sprawie uznać należy, iż pozwana nie wykazała by stawka czynszu w kwocie 180 zł brutto określona przez powoda w zakresie najmu pojazdów była wygórowana w stosunku do przeciętnej stawki czynszu obowiązującej na rynku lokalnym. Ciężar dowodzenia powyższej okoliczności obciążał pozwanego zgodnie z treścią art. 6 k.c.

W ocenie Sądu stanowisko strony pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie, zaś żądanie zgłoszone przez powódkę należy uznać za zasadne w całości. Strona powodowa przedkładając fakturę VAT skutecznie wykazała, że w majątku poszkodowanego powstał ekonomicznie uzasadniony uszczerbek w związku z korzystaniem z pojazdu zastępczego, który podlega naprawieniu przez pozwaną na podstawie art. 822 § 1 k.c. W oparciu o umowę cesji wierzytelności Sąd uznał natomiast, iż powódka jest legitymowana czynnie do wystąpienia z przedmiotowym powództwem.

Okres najmu winien obejmować czas konieczny i niezbędny do naprawy samochodu uszkodzonego w wypadku komunikacyjnym albo przy szkodzie całkowitej do nabycia nowego pojazdu. W niniejszym postępowaniu powód wykazał, iż najęty pojazd wykorzystywany był przez żonę poszkodowanego do dowożenia męża do G. z miejscowości K. na rehabilitacje i konsultacje lekarskie. Poszkodowany w tym okresie nie dysponował innym własnym pojazdem, który mógłby wykorzystać w tym celu. Zauważyć przy tym należy, że w świetle zeznań świadka J. Z. nie można uznać, iż wypłata odszkodowania była możliwa już w dniu 14 grudnia 2016r., gdyż jak wyjaśnił podjął on próbę uzyskania tych środków z banku, jednakże nie można było ich pobrać i uzyskał je dopiero po przekazaniu likwidującemu szkodę numeru swojego rachunku bankowego. Wypłata świadczenia odszkodowawczego nastąpiła dopiero w dniu 22 grudnia 2016r. Zważywszy na stan zdrowia poszkodowanego, który korzystał wówczas z rehabilitacji, okres następnych 7 dni od otrzymania odszkodowania do dnia zwrotu pojazdu, (czyli 30 grudnia 2016r.), kiedy trwał najem samochodu zastępczego jest uzasadniony. W tym czasie poszkodowany mógł podjąć czynności zmierzające do nabycia nowego samochodu oraz związane z jego rejestracją.

Mając to na uwadze należy uznać, że powód nie mógł nabyć natychmiast w dniu 22 grudnia 2016r. innego samochodu za wypłacone odszkodowanie więc potrzeba najmu pojazdu zastępczego przez okres następnych 7 dni jest oczywista. Nie bez znaczenia pozostaje też okoliczność, że był to okres świąteczny i praktycznie poszkodowany miał jeszcze mniej czasu na nabycie nowego pojazdu.

W związku z powyższym należało zasądzić od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3.860,85 zł odpowiadającą różnicy pomiędzy wysokością poniesionej szkody z tytułu najmu pojazdu zastępczego – 5.220 zł, a kwotą dotychczas wypłaconą powodowi w toku postępowania likwidacyjnego z tego tytułu – 1.359,15 zł.

Zgodnie z żądaniem pozwu Sąd orzekł na podstawie art. 481§1 kc o odsetkach od przyznanej kwoty od dnia 23 kwietnia 2017 r. tj. od dnia następnego po dniu, w którym upłynęło 30 dni od decyzji likwidującego szkodę o przyznaniu odszkodowania za poniesione koszty pojazdu zastępczego. Pozwany z tym dniem miał możliwość ustalenia wysokości należnego świadczenia z tytułu najmu pojazdu zastępczego.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Zasądzono zatem od pozwanej jako strony przegrywającej proces na rzecz powoda zwrot poniesionych przez nią kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw – tj. kwoty 1.111 zł, na którą składają się opłata sądowa od pozwu w kwocie 194 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 900 zł.